

Parajelenségek

Mint láttuk a lelki energia nagysága szorosan összefügg testünkkel és szellemi fejlettségünkkel, érettségünkkel. A lelki energia tudatos felhasználásával a test és lélek kapcsolata befolyásolható. Az ilyen képességű embereknek a nagy része ugyanolyan normális, hétköznapi ember, mint mindenki más, csupán életmódjuk, folyamatos tanulásuk vagy genetikai felépítésük következtében képesek gondolati úton olyan jelenségeket létrehozni, amelyek nem jöhetnek, nem jöhetnének létre sem a normális testműködés közben, sem magában a fizikai valóságunkban. Ezeket a jelenségeket a kutatók paranormális, a normálistól eltérő jelenségeknek hívják. Jellemzője ezeknek a jelenségeknek, hogy tudományosan nem, vagy csak nagyon nehezen vizsgálhatóak, azon egyszerű oknál fogva, hogy a jelenségek nem az anyagi világ törvényei szerint mennek végbe, sőt alapvetően ellentmondanak az eddig jól felépítettnek tartott fizikai világgépünknek is.

A parajelenségek kutatását az a másik körülmény is jelentősen megnehezíti, mely szerint a jelenségek lezajlása alapvetően függ a jelenséget létrehozó személy lelki állapotától. Ennek következtében az adott kísérleteket pontosan ugyanolyan körülmények között nem lehet megismételni. A „hivatalos” tudomány egyes képviselői ezért, ezeket a jelenségeket legtöbbször képzelgésnek, csalásnak állítják be, elutasítva ezzel a jelenségek pusztá létezését is. Ezzel a hozzáállással azonban ezek az emberek elutasítják a Tudomány legalapvetőbb célját is, a megismerést. Mégis, mivel ezeknek a jelenségeknek a technikai megvalósítása, megisméltése alapvető fontosságú lehet nemcsak az egyes országok polgári életében, hanem a honvédelmében is, ezért ezeknek a jelenségeknek a kutatása nagyjából a második világháború befejezése, a hidegháború kitörése óta szinte kizárólag katonai támogatással és a nagy nyilvánosság kizárásával folyik.

A parajelenségek közé szinte kizárólag azok a jelenségek tartoznak, amelyek kivétel nélkül mind a gondolat cselekvő erejéhez, vagyis a szellemi létformában a lélek természetes képességéhez kötődnek, s amely képességeket az emberi testnek szükségszerűen le kellene korlátoznia. A teljesség igénye nélkül vegyük sorra, mely jelenségekről is van szó.

A telekinézis, a tárgyak olyan gondolati úton történő mozgatása, mely során a tárgy mindenféle érzékelhető fizikai hatás nélkül folyamatosan a tér egyik pontjáról a másikra mozdul el. A telekinézis – eredményét tekintve – hasonlít a teleportációhoz.

A teleportáció révén a tárgy nemcsak hogy a gondolat hatására a tér egyik pontjából a másikba mozdul el, hanem eközben néha el is tűnik a fizikai valóságunkból, és csak a tárgy eltűnését, illetve megjelenését lehet érzékelni. Míg a telekinézisnél a tárgy mozgását fizikai akadályok, más tárgyak, például falak természetes úton meggátolják, addig a teleportációnál a mozgás független az anyagi valóságtól, látszólag csak a tér két pontja között megy végbe, függetlenül attól, hogy milyen anyagi akadályok vannak a két pont között.

A levitáció jelensége a lebegés, azaz olyan mozgás, mely során a tárgy a gondolat hatására – leküzdve a gravitációs erőt – felemelkedik. Bár maga a jelenség alapvetően csak függőleges irányú helyzetváltoztatást jelent, de

gyakran összekötődik a telekinézissel, így a tárgy gyakorlatilag folyamatosan lebegve mozog a tér két pontja között.

Az eddigi jelenségek mind valamilyenfajta mozgáshoz voltak köthetőek. Bár ezek a mozgások megvalósulhatnak élőlényekkel is, ezek a megfigyelések, illetve kísérletek azonban természetesen főleg tárgyakhoz kötődnek. A parajelenségek közé tartoznak azonban még azok a legkülönbébb jelenségek is, amelyek nemcsak mozgást hoznak létre, hanem a gondolat erejével más hatásokat is. Ezek a hatások azonban az előzőekkel ellentétben szinte kizárólag élőlényekhez, elsősorban magához az emberhez kötődnek.

A telepátia, a gondolatátvitel – mint már láttuk – az élőlények közti információcserének, vagyis a léleknek a legalapvetőbb kommunikációs módja.

Vannak még olyan parajelenségek, melyek során az ember gondolati úton meg tudja változtatni testének, illetve közvetlen környezetének fizikai jellemzőit. Ezek a változások gyakorlatilag mindenféle formában megvalósulhatnak. A jelenségek során megfigyelhetőek elektromos, mágneses és elektromágneses, azaz hő és fényhatások előidézése is. Az „élettelen” anyagban létrejöhetnek anyagszerkezeti változások, görbülések, horpadások, törések. Az élő szervezetekben pedig sejtszintű változások, sejtpusztulások illetve sejtszaporodások is bekövetkezhetnek. Régebben a parajelenségek közé volt sorolható a hipnózis, más ember érzékelésének, cselekedeteinek a gondolati úton való befolyásolása. Mára gyakorlati alkalmazhatósága és elterjedtsége miatt a hipnózis sokkal elfogadottabbá vált, mint például az előbb felsorolt jelenségek bármelyike.

Az előzőekből látható, hogy a parajelenségek kutatásának milyen óriási jelentősége van, hiszen ha csak egy jelenséget is sikerülne technikai eszközökkel megvalósítani, az forradalmi változásokat idézne elő nemcsak technikai, hanem társadalmi téren is. Mivel az ember a birtokába kerülő technikai tudást sajnos eddig szinte minden esetben legelőször új fegyverek megalkotására használta fel, ezért talán szerencse, hogy a parajelenségek technikai megvalósítása ma még nem került túl a laboratóriumok falain, illetve érthető, hogy az ez irányú kutatások miért a nyilvánosság kizárásával történnek.

Néhány parajelenséget ugyan sikerült már technikailag is megvalósítani, de a jelenségek nagy részének létrehozásához még mindig nélkülözhetetlen az élőlények, elsősorban az ember közreműködése. Ennek az a magyarázata, hogy – mint a világ felépítésénél láttuk – a lélek és az általa képviselt szellemi energia nagysága, vagy energiasűrűsége nagyságrendekkel nagyobb, mint az anyag energiasűrűsége, ezért a szellemi energia egy részének a tudatos irányítása is elegendő már ahhoz, hogy az anyagi világban parajelenségek következzenek be. Bizonyos rendkívüli szellemi képességű embereknél ez a tudatosság, vagyis az irányított lelki energia elegendően nagy ahhoz, hogy akár anyagi formákat hozzanak létre az éterből, azaz tárgyakat, sőt élőlényeket „teremtsenek”. Ezeket a megdöbbentő tényeket csak akkor tudjuk felfogni, elfogadni és feldolgozni, ha tisztában vagyunk azzal a már említett ismerettel, hogy az anyagi világ csak egy látszatvalóság. E mögött a látszatvalóság mögött mindig értelem és tudatosság áll, amelynek hordozói fejlettebb szellemi társaink. Az előzőek ismeretében ez az értelem teremtette meg az anyagi világot, ez felelős az anyagnak, mint rezgő rendszernek a fennmaradásáért és természetesen ez felelős az élőlények

fizikai fejlődéséért is. Ha ezt mélyebben átgondoljuk, akkor rájöhethetünk, hogy a teremtés és maga a Teremtő folyamatosan körül vesz minket, mindig, mindenhol...

A szellemi összefogás ereje

Bár az emberi test, az ember jelenlegi agyfelépítése korlátozza nem anyagi létünkben adódó természetes képességeinket, de korántsem szünteti meg azokat teljesen. A már említett kompromisszumos agyfelépítésünk miatt, módosult tudatállapotban visszanyerhetjük ezeket a bizonyos szellemi képességeket, és így az ember képessé válhat az úgynevezett parajelenségek megvalósítására. Mivel az emberi test csak korlátozható, de nem szüntetheti meg teljesen gondolataink cselekvő erejét, ezért nem csak módosult tudatállapotban, hanem természetes körülmények között is gondolataink befolyásolják, befolyásolhatják az anyagi világ történéseit. Normális tudatállapotban persze ez azonban csak elenyészően kis mértékben valósulhat meg. Biológiai testhez kötve ugyanis a gondolataink cselekvő ereje olyan erősen lecsökken a szellemi világhoz vagy akár a módosult tudatállapothoz képest is, hogy hatása nem vagy csak alig érzékelhető az anyagi világban. Így például amikor valamilyen tárgyat szeretnénk a gondolatainkkal megmozdítani, akkor ugyanúgy nem fogunk sikerrel járni, mint az az ember sem, aki egymaga szeretné az útját álló kidőlt fát arrébb tenni. Erre a feladatra egyedül senki nem képes. Ha azonban többen segítenek, akkor tíz, száz vagy ezer ember közös erejével a példaképpen említett kidőlt fát még kisujjal is könnyedén arrébb lehet emelni.

Gondolataink cselekvő ereje önmagában tehát nagyon gyenge, talán nemcsak testi felépítésünk miatt, hanem szellemi fiatalságunk révén is. De ha sok ember akarja ugyanazt, és ennek a célnak az érdekében egyesíteni tudják az erejüket, akkor ez az egységes erő olyan nagyságúvá nőhet, aminek semmi sem állhatja útját. Többek között azért is íródott e könyv, hogy mindenki ráébredjen az összefogás nemcsak fizikai, hanem korlátlan szellemi lehetőségeire is, valamint valódi, közösségteremtő voltára, amely mindenki ott szunnyad valahol...

Eddig a történelemben az emberek csak akkor fogtak össze egymásért, ha valamilyen nagyon erős külső körülmény azt kikényszerítette belőlük. Az összefogás ezért főleg csak háborúk, természeti katasztrófák alkalmával következett be, önkéntesen, jó szándékból szinte sohasem. Ha ráébredünk arra, hogy függetlenül kortól, fizikai adottságtól, vallási hovatartozástól pusztán csak a gondolataink cselekvő ereje révén mindenki egy adott közösség hasznos és nélkülözhetetlen tagjává válhat, akkor egy új, minőségi változás következhet be az emberiség történetében. Egy célért közösen gondolkozó közösségek jöhetnek létre, amelyek valódi csodákat vihetnek végbe. Az ember számára nemcsak a kérés, az imádság az egyetlen lehetőség sorsának jobbá tételéhez, hanem ezért önmaga is tehet, cselekedhet, nemcsak fizikailag, hanem gondolati úton is. Sőt maga az imádság is legtöbbször azért „működik”, mert a gondolatok ereje ugyanazon cél elérésekor megsokszorozódik és így képes megváltoztatni az anyagi valóságot, mivel maga az anyagi valóság is a legkisebb részecskéken átáramló nagyobb gondolat, nagyobb szellemi energia hatására jön létre. Fizikai

hasonlattel élve az azonos frekvenciájú és fázisú rezgések összegződésekor az eredő rezgés kiterése, nagysága, azaz amplitúdója a tagok összege lesz, de az egyes elemi rezgések energiái nem összeadódnak, hanem hatványozódnak, mert a rezgési energia az amplitúdó négyzetével arányos. Gondolatainknak, lelkünk rezgéseinek ezért még itt a fizikai valóságban is határtalan lehetőségei vannak, feltéve, hogy valamely nemes cél érdekében képesek vagyunk minél többen összefogni egymással, és pozitívan gondolkodni. A pozitív gondolkodás hatására nemcsak lelki, hanem a fentieket figyelembe véve fizikai világunk is megváltoztatható, más szóval a Mindenség szereti a pozitív gondolatokat és támogatja megvalósulásukat. Ezt fejezi ki az a „Vonzás törvénye”-ként ismert szellemi felfogás, mely szerint a pozitív gondolatok pozitív valóságot eredményeznek. Bár sokszor az ember túlbecsüli saját magát és „teremtő” képességét nemegyszer összekeveri a „deja vu” jelenséggel, ami igazából az egyéni sorsa miatt következik be, de a fenti jelenség kétségtelenül létezik, főleg ha több ember ugyanazt akarja gondolati úton megvalósítani. Ha mélyebben átgondoljuk a fentieket, elemezzük a folyamatokat és az ezeket kiváltó okokat, akkor végső soron ezek mögött a történések mögött felismerhetjük egy magasan fejlett értelem gondoskodó szeretetének határtalan erejét...

Bár az anyagot nehéz gondolati úton befolyásolni, mégis ez a nehézség viszonylag könnyen áthidalható és gondolataink cselekvő ereje láthatóvá tehető. A gondolataink ugyanis legyenek látszólag bármennyire erőtlenek is, ahhoz azonban egymagukban is elég erősek, hogy a leggyengébb anyagi kölcsönhatásokat befolyásolni tudják. Ezek a kölcsönhatások legtöbbször a legegyszerűbb atomhoz, a hidrogénhez kötődnek. A hidrogén alkotta összetett anyagok, vegyületek belső, úgynevezett másodlagos szerkezete, mint például a hidrogénkötés szerkezete gondolati úton megváltoztatható. Látszólag ennek a jelenségnek nincs semmi gyakorlati jelentősége, azonban ha figyelembe vesszük, hogy a földi biológiai élet víz alapú, mely két rész hidrogénből és egy rész oxigénből épül fel, akkor már egészen más szempontból kell néznünk a fenti jelenséget. A hidrogéntartalmú vegyületek másodlagos szerkezetének gondolati befolyásolásával, információval történő besugárzásával más szóval programozásával ezek a vegyületek a közölt információ hordozóivá válnak. A víz szerkezetének programozása által pedig gyakorlatilag minden élőlény befolyásolhatóvá válik. A víz és olyan más hidrogén tartalmú vegyületek, mint például az olajok, ezért képesek gondolati információk felvételére, tárolására és továbbadására, tehát tágabb értelemben felhasználhatóak a gondolati kommunikációra...

Az előzőeket figyelembe véve megérthetjük, hogy a manapság elterjedt homeopátia vagy a régi korok szentelt vize, szentelt olaja illetve élet vize kifejezések mögött valóságos tartalom, a gondolat cselekvő, fizikai valóságunkat is megváltoztatni képes ereje áll. A víz gondolati befolyásolását mi magunk is akarva vagy akaratlanul, de nap mint nap megtesszük. Mivel testünk legnagyobb részben, agyunk pedig csaknem teljesen vízből van, ezért gondolatainkkal közvetlenül programozzuk a saját magunkat felépítő vízmolekulák közti kötéseket. Így gondolataink fizikailag is hatással vannak ránk és folyamatosan megváltoztatják testünk működését. Ha valaki ideges, állandóan negatív érzéseket hordoz, akkor ez a fajta lelki beállítottság a testében is változásokat fog okozni. Ez az oka a betegségek lelki eredetének. Betegségeink nagy részének testi megnyilvánulása már csak következménye a

lelkünkben hordozott problémáknak. A gyógyuláshoz először ezeket kell feltárni és megszüntetni. Ezért rendkívül fontos, hogy gondolataink letisztultak, harmonikusak és jók legyenek, mert ez nemcsak lelki, hanem testi fejlődésünket is befolyásolja. A víz gondolati úton történő programozását ezért elsősorban gyógyításra és diagnosztizálásra lehet felhasználni, de a lehetőségek szinte korlátlanok.

Az ember számára a legfontosabb kincs az egészség, ezért a gondolat cselekvő erejét felismerő közösségek talán legelső és legfontosabb tevékenysége szintén a gyógyítás lehet. Mivel a gondolatoknak semmi sem szab határt, ezért nemcsak gyógyító, de egyéb más területre szakosodott közösségek is létrejöhetnek, amelyek képessége az anyagmozgatásra és átalakításra éppúgy kiterjedhet, mint a természet, az élővilág hasznos befolyásolására is. Mivel ezek a gondolatok a ma emberének egészen addig, amíg személyesen meg nem tapasztalja, talán csak fantáziálásnak tűnik, ezért a nyitott gondolkozású családokban elsősorban a gyermekeket lehet felkészíteni arra, hogy a közös gondolatok ugyanolyan, sőt sokkal nagyobb cselekvő erővel is rendelkezhetnek, mint maga a fizikai cselekvés. Ahhoz azonban, hogy az ember cselekvésre használhassa gondolatait, nemcsak összefogás szükséges, hanem önmagunknak és a világunknak az átfogó ismerete is. Tudnunk kell mit miért teszünk, és tetteinknek mik a következményei, térben és időben egyaránt...

Cselekedni és gondolkodni csak saját magunk és mások megsegítéséért, épüléséért szabad, ellenkező esetben beláthatatlan károkat okozhatunk másoknak, de legfőképpen saját magunknak. Tudni kell azt is, hogy más sorsába csak akkor lehet még jobbító szándékkal is beavatkozni, ha ez a beavatkozás együtt jár az egyéni és közös megbocsátással. Az ember sorsa ugyanis csak a megbocsátás révén válhat jobbá. A megbocsátás azonban nem az istenek, angyalok vagy fejlettebb szellemi társaink, tanítóink dolga. Ők eleve olyan fejlettek, hogy már akkor sajnálnak minket és megbocsátanak nekünk embereknek, amikor fizikailag még el sem követtük a hibáinkat. Egy kívülálló, harmadik személy megbocsátása sem jelenti azt, hogy elkövetett hibáink alól felmentést, feloldozást nyerhetünk. A megbocsátás csak akkor jelent tényleges javulást az egyes ember sorsában, ha azt az az egy, vagy több személy, esetleg közösség teszi, akinek hibás cselekedetünk a kárára volt. A megbocsátás utolsó és sokszor a legnehezebb lépcsője pedig az, hogy képesek legyünk saját magunknak megbocsátani az elkövetett hibáinkat. Ehhez azonban nagyon fejlett önismeret, azaz felnőtt lélek kell...

Minden egyénnek, közösségnek van egy mércéje, amin belül még megvalósítható a megbocsátás, illetve van egy ezzel összefüggő hivatalos, mindenki által elfogadott feltételrendszere is, amely bizonyos feltételekhez köti a megbocsátást. Ez a hivatalos feltételrendszer nem más, mint az adott közösségnek, az adott országnak a jogrendszere, amely például kimondja, hogy a társadalom „megbocsát” az ellene vétkezőnek, ha az -x- összeg kártérítést fizet, vagy -y- hónap börtönbüntetést kap az elkövetett tetteiért. Nyilván az emberi jogrendszer tökéletlen és sok esetben nem is működik jól, ezért létezik az embertől független és mindenki számára érvényes lelki jogrendszer, a személyes sors vagy más néven karma.

Mivel a megbocsátás elsősorban saját magunkon múlik, és ehhez tisztában kellene lenni cselekedeteink súlyával, vagyis szellemileg érettnek, felnőttnek, fejlettnek kellene lennünk, ezért valódi megbocsátásra, az őszinte,

szívből jövő megbocsátásra a hétköznapi életben gyakorlatilag senki vagy csak nagyon kevesen képesek. A szellemi cselekvéshez ezért nemcsak tudás és összefogás szükséges, hanem nagyfokú és letisztult lelki érettség is.

/Részlet a Tudás könyvéből/